

Raad van de gemeente Dalfsen
Postbus 35
7720 AA DALFSEN

INGEKOMEN		
26 SEP. 2013		
Zaak	10607	Stuk 15406
Afdeling	026	

Datum Ons nummer Uw kenmerk
25 september 2013 201307687/1/R1

Onderwerp Behandelend ambtenaar
Dalfsen R. Hamelink
Bp. en Beeldkwaliteitplan 070-4264012
recreatieterreinen en recreatiewoningen
gemeente Dalfsen

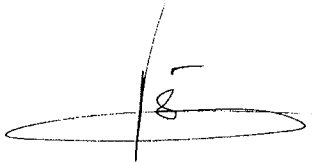
Bij deze brief treft u aan een kopie van een beroepschrift, met eventuele bijlagen, met betrekking tot het bestemmingsplan en beeldkwaliteitplan recreatieterreinen en recreatiewoningen gemeente Dalfsen. De naam en het nummer van deze zaak zijn u eerder meegedeeld. U vindt ze bovenaan deze brief onder "Onderwerp" en "Ons nummer".

U dient binnen vier weken na de dag van verzending, dit is de dagtekening, van deze brief een verweerschrift in te dienen.

Over de verdere behandeling van deze zaak ontvangt u nader bericht.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,

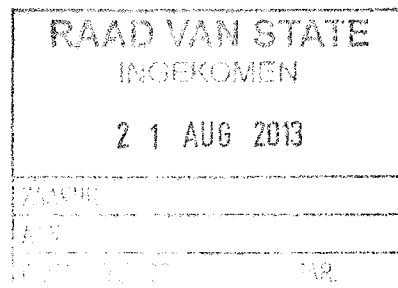
mr. H.H.C. Visser

Dalfsen, 19 augustus 2013

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State,
Postbus 20019,
2500 EA Den Haag.

Ondergetekenden

Hr, Scholten, Johannes Henricus
Geboren 21 augustus 1934
en
Mv. Scholten-Orellanes, Josephine
Geboren 29 september 1934

Beiden wonende: Rosengardeweg 47, 7722 PT Dalfsen.

Overwegende dat het vastgestelde bestemmingsplan “Recreatieterreinen en Recreatie woningen gemeente Dalfsen van 11 juli t/m 22 augustus 2013 ter inzage ligt en zij zich niet met de inhoud ervan kunnen verenigen, laten ze bij deze weten dat zij hiertegen in beroep wensen te gaan. Deze wens is gebaseerd op de zienswijze gedateerd 30 april 2013, gericht aan de gemeenteraad van Dalfsen (productie 1) en op het antwoord van de gemeente onder punt 4 in haar Nota van Zienswijzen en kennisgeving, toegezonden met haar brief d.d.4 juli 2013(productie 2)

De redenen om beroep bij Uw Afdeling aan te tekenen zijn de volgende:

Ad. 1 en 2 van de ingediende zienswijze:

Indeling van bestemmingsplan Rosengardeweg als onderdeel van het totaalplan: Toen enkele jaren geleden door de gemeenteraad werd besloten dat het bestemmingsplan Rosengardeweg als zelfstandig plan moest worden geactualiseerd, werd door het college geen enkel bezwaar van administratief-technische aard naar voren gebracht. Wel werd geopperd dat het plan als “pilot” zou kunnen dienen voor andere recreatiegebieden, hetgeen, gezien de wezenlijke verschillen in aard, toen de nodige vragen oproep.

In de reactie van de gemeente op de zienswijze worden deze, toen kennelijk niet noemenswaardige, bezwaren nu ineens ingebracht als zijnde van wezenlijke betekenis, Een naar het doet voorkomen weinig consistente en geloofwaardige voorstelling van zaken.

Vragen van belanghebbenden naar de motivering werden beantwoord met de opmerking dat, en ik citeer uit een aan ons gerichte brief van 2 april 2013 (productie 3): “Het is altijd de bedoeling geweest dat er één bestemmingsplan voor recreatieterreinen en en recreatiewoningen wordt gemaakt”

Naar de burger toe komt dit over alsof de besluitvorming van de raad in deze niet relevant wordt geacht en dat het primaat van ruimtelijke ordening en bestemmingsplannen bij het college en niet bij de raad ligt. Door de gevolgde systematiek, zo is ons gebleken, komt dit er in de praktijk grotendeels wel op neer. Wij zijn van mening dat dit niet in overeenstemming is met de tekst en strekking van de WRO, maar het is wel van directe invloed op de positie van de burger

Ook geeft het voorgaande citaat een indruk van de wijze waarop de gemeente haar besluitvorming motiveert. Dat dit geen uitzondering is bewijzen onze ervaringen over de afgelopen decennia.

Geen opzienbarende bestuursrechtelijke feiten maar wellicht toch de moeite waard om te signaleren omdat dit van wezenlijke invloed is op de verhouding tussen bestuurder en justitiabele en het vertrouwen van deze in de overheid.

Het werkelijke oogmerk van het college m.b.t. deze samenvoeging is dat planologisch wordt vastgelegd dat de Rosengardeweg een recreatieterrein is en, anders dan de raad in het eerdere plan tot uitdrukking bracht, onderdeel behoort uit te maken van een groter geheel van recreatieterreinen. Het is primair daarom dat de bewoners zich daartegen verzetten omdat dit, zoals elke nuchtere Nederlander zal kunnen waarnemen, niet in overeenstemming is met de werkelijke situatie. Tenzij het taalgebruik in de ruimtelijke ordening essentieel afwijkt van het abn, is de Rosengardeweg nooit een recreatiegebied geweest en zal het, naar elke redelijke verwachting, ook in de toekomst niet zijn.

Een gebied met elk een huis op een in eigendom toebehorend afzonderlijk perceel met elk een eigen toegang op een wijze die zich als zodanig niet onderscheidt van een reguliere woonwijk. Deze als een recreatieterrein willen betitelen en behandelen is een geforceerde en onrealistische wijze van benadering, te meer waar meer dan de helft van de bewoners beschikt over een huis waarin blijvend permanent gewoond mag worden.

In leerboeken over bestuursrecht kan men lezen dat aan besluitvorming een onderzoek naar de werkelijke feiten dient vooraf te gaan en dat op basis daarvan een belangenafweging dient plaats te vinden.

De betreffende situatie is zodanig dat naar objectieve maatstaf mag worden geconcludeerd dat dit in dit geval niet heeft plaats gevonden.

In punt 4 van onze zienswijze hebben wij dit doorgetrokken naar de wijze waarop conclusies welke een besluit moeten rechtvaardigen, tot stand komen. De gemeente ontkent dit in wezen niet in haar reactie maar merkt op dat de provincie daartoe niet de ruimte biedt.

Wij menen dat dit een onbevredigende situatie schept omdat hiertegen geen verweer kan worden gevoerd en zijn van mening dat in een nieuwe situatie opnieuw feitelijk onderzoek en belangenafweging zou moeten kunnen plaats vinden. Hiervan is in de praktijk niet gebleken.

Ad 3 Permanente woonrechten

Eind juni 1994 is door de gemeente Dalfsen bij beschikking aan een aantal bewoners van woningen met de bestemming recreatie, een objectgebonden permanent status op hun woning toegekend.

Dit gold voor een meerderheid van de woningen aan de Rosengardeweg.

Wij menen de uitspraak van Uw Afdeling N01.98.0114 d.d. 22.07.1999 aldus te mogen begrijpen dat hier sprake is van gedoogrechten t.w. een toezegging om niet te handhaven maar dat deze via een door de WRO voorgeschreven bestemmingsplanprocedure dienen te worden gelegaliseerd om te kunnen gelden als ‘planologische’ rechten. En dat de uitspraak kan worden gezien als een opdracht tot een dergelijke procedure.

Wij stellen vast dat in 2004 het bestemmingsplan Rosengardeweg 1984 al aan een tweede actualiseringstermijn toe was, maar dat na vijf jaar nog steeds geen dergelijke procedure in gang was gezet. Door het bestuur van de Vereniging Rosengardeweg werd gevraagd om een actualisatie, mede op grond van het feit dat namens de Vereniging door bureau Stibbe een onderzoek was verricht waaruit bleek dat dit gebied voldeed aan de nieuwe criteria van het Rijk om voor permanente bewoning in aanmerking te komen. Door Mr. J.H.A. van der Grinten werd vervolgens daartoe een aanvraag bij de gemeente Dalfsen ingediend. Deze aanvraag werd in een brief van het hoofd van de betreffende afdeling afgewezen.

Eerst in 2010 en nadat op 1 oktober.2009 de provinciale omgevingsverordening van kracht was geworden, is het ontwerp bestemmingsplan Rosengardeweg, waarin deze legalisering is voorzien, ter inzage gelegd en door de raad vastgesteld.

Met een reactieve aanwijzing heeft Gedeputeerde Staten bepaald dat geen planologische objectgebonden permanente bewoning aan de Rosengardeweg kon worden toegestaan o.g.v. deze provinciale Omgevingsverordening. Van belang was daarbij dat dit gebied niet voor de in de verordening opgenomen uitzondering in aanmerking kon komen omdat het niet in het dorpsrandgebied zou zijn gelegen.

Tegen deze aanwijzing is de gemeente bij Uw Afdeling in beroep gegaan onder meer ook om de hiervoor genoemde, door haar toegekende gedoogrechten in stand te kunnen houden.

Wat ons toen erg vreemd voorkwam is dat de fracties van CDA en CU zich in felle bewoordingen uitspraken tegen het instellen van dit beroep. Men zou geneigd zijn te veronderstellen dat deze fracties geen oog hadden voor het op basis van abvbb. veilig stellen van deze aan hun ingezetenen toegekende rechten, hetgeen ons geenszins plausibele voorkomt. Maar wat was op dat moment het alternatief en wat verklaart hun aldus ingenomen standpunt? Later werd op de openbare zitting door G,S. toegezegd dat deze bewoners hun door de gemeente toegekende (gedoog)rechten mochten behouden, hetgeen ook in de overeenkomstige uitspraak van Uw Afdeling is vermeld..

Aangezien in het bestemmingsplan zowel sprake is van gedoogrechten (waarvan het bestaan d.m.v. een toegevoegde lijst in het plan zouden kunnen worden bevestigd), als wel van de aanduiding 'specifieke vorm van wonen – permanente bewoning', hebben wij gevraagd om verduidelijking en om aan te geven wat nu de aard is van deze rechten in de zin van de eerder vermelde uitspraak uit 1990 en wat met de provincie daaromtrent is overeengekomen.

De Nota van Zienswijzen geeft daarover, naar onze mening, geen duidelijk uitsluitsel gezien de gekozen formulering. We lezen dat *'de (in bijlage 3) betreffende lijst van permanente bewoning is toegestaan ter plaatse vande aanduiding : "specifieke vorm van wonen – permanente bewoning"* We leiden daaruit af dat de objectgebonden gedoogbeschikkingen daarmee planologisch in het bestemmingsplan zijn vastgelegd. Want waarom zou men anders verwachten dat door GS een reactie zou worden ingediend op het besluit van de AORO, zoals door de schrijver wordt vermeldt?

Dit zo zijnde kan men o.i. stellen dat de oorspronkelijke aanwijzing van G.S. een fundamentele wijziging heeft ondergaan, hetgeen zich, naar ons inzicht, aan de gerechtelijke procedure heeft onttrokken. In plaats van de bepaling dat niemand er permanent mag wonen, zal nu aan de meerderheid van de woningen planologisch een permanente woonstatus worden toegekend..

Ware de aanwijzing gegeven in de vorm zoals deze nu toepassing vindt, dan zou dit naar wij menen de aard, de motivering en de bewijsvoering van deze procedure aanzienlijk hebben beïnvloed. En zou de pleitnota er ongetwijfeld anders hebben uitgezien. Ongetwijfeld zou de vraag gerezen zijn: wordt de provinciale Omgevingsverordening hier niet selectief toegepast in die zin dat een minderheid niet voldoet aan de bepalingen (2.12,3 sub 3 resp. 2.12.4 sub 2 van deze Verordening, terwijl deze op de meerderheid niet van toepassing is verklaard.

Wij weten uiteraard niet of dit gevolgen zou hebben gehad, en zo ja, welke, maar menen toch ons te mogen afvragen of niet nader zou moeten worden onderzocht waarom de besluitvorming op deze wijze is verlopen. En of het niet in de rede ligt dat aan deze minderheid alsnog een beroep op gelijke behandeling zou toekomen.

Ad 5. Consistentie van beleid en Belangenafweging

Opvallend ten aanzien van bovenstaande is nog het volgende. Op 15 mei 2007 stemde de gemeenteraad met 17 van 21 stemmen in een commissievergadering in met het voorstel om bestemmingsplan Rosengardeweg te actualiseren en de mogelijkheid van permanente bewoning daarin op te nemen. Hiervan werd de volgende dag gewag gemaakt in alle regionale kranten.

Het had o.i. in de rede gelegen dat het college dit, zoals gebruikelijk, op de agenda van een volgende raadsvergadering als voor te stellen raadsbesluit had opgenomen en na goedkeuring was begonnen met de voorbereiding van de procedure. Deze had dan in de loop van 2008 zijn beslag kunnen krijgen en kunnen worden vastgesteld. Maar medio 2009 was hiervan nog steeds geen sprake. Pas nadat op 1.10.2009 de provinciale Omgevingsverordening van kracht was geworden, was in 2010 deze aanpassing (van een bestaand bestemmingsplan) voldoende afgerond om door de raad te worden vastgesteld. Met als gevolg dat het werd getroffen door een reactieve aanwijzing van Gedeputeerde Staten o.g.v. bepalingen in deze verordening.. En door de gemeente beroep werd ingesteld bij Uw afdeling om te bereiken waar men als gemeente zelf bijna twee en half jaar de tijd voor heeft gehad om dit zelf te regelen.

Bij beroep op belangenafweging wordt erop gewezen dat hiervoor geen enkele ruimte meer bestaat gezien de gevolgen van deze aanwijzing en de beslissing in genoemde uitspraak. En dit terwijl door dit bestemmingsplan de woningen van betrokken, die geen woonbestemming krijgen, waarvan de WOZ waarde in doorsnee boven 300.000 euro ligt, nagenoeg onverkoopbaar worden of een waardedaling zullen ondergaan, waarbij moet worden gedacht aan bedragen in de buurt van 100.000 euro. Het verschil in waarde tussen nagenoeg gelijke huizen zal nu en in de toekomst, disproportioneel zijn, afhankelijk van de in het plan toegewezen bestemming.

Er bestaat een zekere beslissingsruimte voor de gemeente tussen de verantwoordelijke bevoegdheid en de keuze voor de minst bezwarende oplossing enerzijds en de keuze voor de juridische confrontatie en een beroep op de (marginale) toetsing door de rechter anderzijds.

Wat m.b.t. de gemeente Dalfsen vooral opvalt, in elk geval wat dit dossier betreft, is dat zij steeds geneigd is om voor het laatste te kiezen. De praktijk in het verleden geeft dit aan. En dat zij eveneens geneigd is, wat dit onderwerp betreft, om te oordelen naar de omstandigheden van dit moment en met de opvattingen van nu. Dit doet geen recht aan individuele gevallen.

Toen wij eind 1989 onze woning aan de Rosengardeweg kochten bestond er geen enkele notie over een probleem van wel of niet permanent mogen wonen. Het was helemaal geen issue. En er bestond toen geen noemenswaardig verschil in prijs in vergelijking met z.g. reguliere woningen, Dit had naar verluidt te maken met een vonnis in hoger beroep, enkele jaren daarvoor, van de meervoudige strafkamer Rb. Zwolle, waarbij een overtreder werd vrijgesproken en de gemeente kennelijk daaruit afleidde dat vervolging onder die omstandigheden geen zin had.

Dat de gemeente niet alleen passief gedoogde maar ook actief bezig was blijkt uit het feit dat zij rond 1990 brieven verstuurde aan bewoners van z.g. zomerhuizen met het verzoek zich te laten inschrijven. Toen in 1994 een eigenaar zich daarop beriep, stellende dat uit de gedragingen van de gemeente was gebleken dat zij geen bezwaar had tegen het feit dat, gezien deze brief, een dergelijk huis permanent mocht worden bewoond en dat de eigenaar er in goed vertrouwen vanuit mocht gaan dat de woning mocht blijven worden gebruikt conform de omstandigheden waarin hij deze had gekocht, werd dit door de gemeente afgewezen.

Wel werd deze eigenaren ruim twintig jaar lang verweten dat zij voordeel hadden trachten te behalen uit een illegale situatie en toch vooraf hadden kunnen weten wat de gevolgen daarvan zouden zijn.

In de brief van de gemeente Dalfsen van 26 februari 2013 (productie 4) wordt in de tweede alinea mij (geadresseerde J.H. Scholten) het volgende meegedeeld: "Wij hebben wel gekeken naar uw juridische positie en hebben uw belangen afgewogen. Omdat u beschikt over een objectgebonden gedoogbeschikking wordt uw juridische woonpositie in het bestemmingsplan geregeld en daardoor sterker"

Aangezien mij deze omstandigheid niet bekend was, heb ik in mijn antwoord brief van 26 maart 2013 (productie 5) onder punt 2 laatste alinea gezegd dat ik er vanuit meende te mogen gaan dat het uitgangspunt van deze door de gemeente gemaakte belangenafweging, n.l. de objectgebonden gedoogbeschikking, in het bestemmingsplan zou worden opgenomen.

Toen bleek dat bij de publicatie van de lijst (bijlage3) ons huisnummer niet was vermeld heb ik in mijn zienswijze onder punt 5 'Slotopmerking' gevraagd om op deze kwestie nader te reageren. Voor zover ik heb kunnen nagaan is dit niet gebeurd.

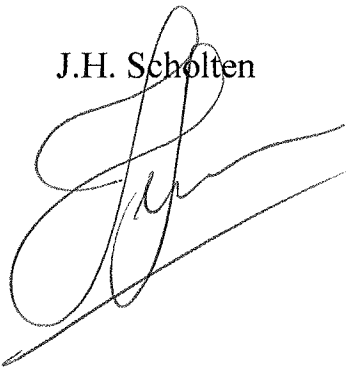
Wij vinden dit een vreemde gang van zaken. Van een gemeentebestuur mag o.i. worden verwacht dat zij, met name in deze gevoelige kwestie, zorgvuldig met belanghebbende burgers omgaat. Als de gemeente meent dat haar uitgangspunt juist is dan mag van haar worden verwacht dat ze daar ook daadwerkelijk consequenties aan verbindt. .

Wij hopen dat u voldoende aanleiding ziet om ons in onze gedachtegang te volgen en dat u zou willen besluiten om een onderzoek te laten instellen met betrekking tot de materie en op grond van de argumenten die door ons naar voren zijn gebracht.

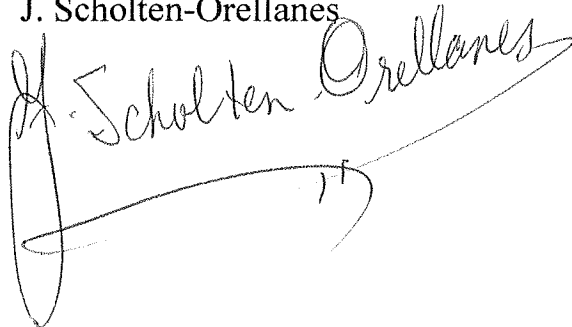
Wij verzoeken u ons de mogelijkheid te willen toestaan om zo nodig onze standpunten nader toe te lichten en om verdere gegevens aan u te mogen verstrekken.

Hoogachtend

J.H. Scholten

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J.H. Scholten', written over a horizontal line.

J. Scholten-Orellanes

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. Scholten-Orellanes', written over a horizontal line.

Productie 1

Aan: de Gemeenteraad van Dalfts

Van: J.H. Scholten

C.c. College van Burgemeester en Wethouders van Dalfts

Datum: 30 april 2013

Betreft: Zienswijze betrekking hebbend op ontwerp bestemmingsplan recreatieterreinen en recreatiewoningen gemeente Dalfts (NL IMRO 0148)

1. Indeling van het plan:

Dit bestemmingsplan bestaat uit twee categorieën, het onderdeel 'recreatie terreinen' en het onderdeel 'recreatiewoningen'. En zoals het plan ook inhoudelijk zelf al aangeeft bestaat er een wezenlijk en kenmerkend verschil tussen beide: De eerste categorie is gericht op de opvang en het tijdelijk recreatief verblijf van gasten, een activiteit welke bedrijfsmatig wordt *geëxploiteerd* op een afgeperkt terrein onder controle en verantwoordelijkheid van de bedrijfsleiding, De tweede groep voldoet op geen enkele wijze aan deze kenmerken en heeft bij gevolge behoefte aan een zeer onderscheiden en afwijkende benadering en regelgeving. Bovendien is in de toelichting te lezen dat nagenoeg al deze woningen in privé bezit zijn, er geen of sporadisch verhuur aan gasten plaats vindt en een ruim gedeelte ervan blijvend permanent mag worden bewoond. Nergens komt echter in het plan een geloofwaardige onderbouwing voor waarom het wenselijk en bestuurlijk efficiënt is om twee zo verschillende zaken in één plan onder te brengen.

2. Bestemmingsplan Rosengardeweg.

Kan men bij bovenstaande praktisch gezien al een wezenlijk vraagteken zetten, des te meer geldt dit, ook om meer principiële redenen, voor het voornemen om het reeds bestaande en vastgestelde, maar door een reactieve aanwijzing van de provincie nader aan te passen, bestemmingsplan Rosengardeweg in dit totaalplan te willen integreren. De onderliggende argumenten heb ik reeds vermeld in mijn zienswijze van 29 januari 2013 op het voorontwerp van dit plan (par. 4) en blijkens een bevestiging van uw Griffie d.d. 26.02.13 is deze aan uw Raad en aan het College doorgezonden. Ik verzoek u de desbetreffende tekst als hierbij aangehaald en ingelast te willen beschouwen. Hieraan zou ik het volgende willen toevoegen: In een brief van 28 .02.13 antwoordt de betreffende afdeling "dat het altijd de bedoeling is geweest dat er één bestemmingsplan ...etc. ". zou komen, waarop ik per brief van 28 maart heb gereageerd. Een afschrift hiervan is eveneens aan u verzonden.

In de raadsvergadering van 22 april werd op vragen van de heer Wiltvank, als ik het goed heb begrepen, door de wethouder een andere motivering aangedragen, namelijk dat in de uitspraak van de RvS dit zo zou zijn aangegeven. Ik heb, na nauwkeurige lezing noch in de RvS uitspraak, noch in de reactieve aanwijzing van G.S. een aanduiding kunnen vinden die aan een dergelijk zelfstandig plan voor dit gebied in de weg zou staan. Wat in dit verband, ook in dit bestemmingsplan opnieuw in het oog springt is de voortdurende neiging om de rechter(s) tot goedkeurend medebestuurder van het gemeentebestuur te maken. In mijn eerdere notitie heb ik daar reeds op gewezen. Wie de uitspraak goed leest kan vaststellen dat de RvS hier zelf zeer terughoudend in is o.a.", *terwijl de rechter ook overigens bij deze toetsing terughoudendheid dient te betrachten*" (par.2,10.1 Abr 201100701/1/R2).

Duidelijk wordt hierbij nog eens dat dit plan voldoet aan de criteria van zowel Rijk als provincie maar dat wat dit laatste betreft alles draait om de interpretatie van het begrip "dorpsrandgebied". De RvS concludeert dat, voor deze term in de Omgevingsverordening geen definitie is opgenomen en dat aldus "een dergelijke (stringente) uitleg van het college (van GS) .mogelijk is" (Dat is wat anders dan dat zou zijn vastgesteld dat deze juist zou zijn). Deze beoordeling lijkt om tenminste twee redenen opmerkelijk. Op de eerste plaats is het in ons rechtssysteem gebruikelijk dat bij het opleggen van bindende regels (aan justitiabelen) de eis geldt dat deze nauwkeurig worden omschreven. Dit geldt niet alleen voor ons strafrecht, waar het heel erg precies luistert, maar voorheen ook in het administratief recht. Algemene regels (z.g. 'kapstokartikelen') 'haalden het' in de rechtspraak doorgaans niet. Daarvan zijn diverse voorbeelden aan te geven. Zou deze uitspraak bedoeld zijn om in zijn algemeenheid te gaan gelden dan wordt de toch al bestaande kloof tussen bestuursrecht en de andere rechtsgebieden (en met name het strafrecht) wel heel erg groot. Groter naar mijn inzicht, dan de plausibiliteitsopvatting van de gemiddelde Nederlander. Een tweede aspect is dat hier min of meer sprake is van een omgekeerde bewijslast, een verschijnsel dat in het bestuursrecht steeds meer ingang lijkt te vinden. Maar wat zou, taalkundig geïnterpreteerd, de gemeente in dit geval dan hebben moeten aantonen? Dat de uitleg van G.S. niet mogelijk was? Dat zou wel een heel erg moeilijke opgave zijn. Concluderend kan men stellen dat G.S. op het allesbeslissende punt het voordeel van de twijfel heeft gekregen op een wijze die ongetwijfeld menigeen heeft verbaasd. Hierbij is te bedenken dat er in de omschreven situatie in wezen niets is veranderd en men mag er denk ik van uit gaan dat de voorstanders binnen de de raad destijds weloverwogen tot hun oordeel over dit plan zijn gekomen en nog steeds van mening zijn dat dit terrein in het dorpsrandgebied ligt. Waarom dan nu deze hardnekkige neiging om dit plan weg te willen stoppen in een groter geheel waar men het niet kan terugvinden? Wiens belang is daarbij gediend?. Zeker niet dat van de bewoners.

3. Permanente woonrechten.

Eind juni 1994 (later aangevuld vanaf begin '95) is aan een ruim aantal bewoners een permanente woonstatus op hun z.g. recreatiewoning verleend o.g.v. een interpretatie van een uitspraak inzake Kroonberoep Hessum-Bosweg. Volgens sommige juristen kon dit niet op deze wijze en dat ze gelijk hadden bleek op 22 juli 1999 (Abr RvS H01.99.0114) De desbetreffende relevante tekst (par.2.4.2) is opgenomen als bijlage 1.

Dat komt erop neer dat, gezien de (in dit opzicht beperkte) bevoegdheid van het gemeentebestuur er in wezen sprake was van een toezegging in de vorm van een beschikking om niet te handhaven tegen bewoners op dat adres, dus inclusief toekomstige bewoners. Zogenaemde objectgebonden gedoogrechten. Wilde men deze omzetten in planologische rechten dan moest de gangbare WRO procedure worden doorlopen. Daaraan moesten dan wel Rijk en provincie in beginsel dan hun instemming verlenen.

Anderzijds konden de betreffende bewoners een beroep doen op de beschikking die zij van de gemeente hadden ontvangen. Deze situatie bestond ongewijzigd op het moment dat het ontwerp bestemmingsplan Rosengaardeweg in eerste instantie werd vastgesteld. Op de daarbij gekozen wijze zou dan mede voor deze bewoners hun bestaande rechten via de Wro worden omgezet in planologische rechten. Maar middels een reactieve aanwijzing hebben G.S. dit tegengehouden.

De mogelijkheid tot permanent wonen, zoals door de gemeente in het ontwerp geformuleerd, werd (dus voor alle bewoners) geschrapt. Had de provincie dit niet gedaan en zou hebben toegestaan dat deze rechten op deze wijze mochten worden geëffectueerd dan zou dit, zoals mij duidelijk lijkt, de bewijspositie van de provincie hebben verzwakt. De vraag had dan ongetwijfeld gesteld kunnen worden "Wordt deze Omgevingsverordening door de provincie niet selectief toegepast m.a.w. wonen deze (meerderheid van de) bewoners dan wel in het zo stringent gedefinieerde dorpsrandgebied.? En moet daarbij dan geen rekening worden gehouden met het gelijkheidsbeginsel?

Op de zitting werd door de raadvrouw van GS meegedeeld dat de betreffende bewoners hun eertijds verworven rechten mochten behouden, hetgeen door de RvS in zijn uitspraak in par. 2.15 onder "Ten overvloede" nader is geëxpliciteerd.

Het huidige ontwerp nu hanteert twee begrippen n.l. enerzijds "Recreatiewoningen die bewoond mogen worden op grond van een objectgebonden gedoogbeschikking". Anderzijds, zo kan men lezen (o.a. onder par. 7.1.9) "wordt in dit bestemmingsplan een specifieke gebruiksregeling in de regels en op de verbeelding opgenomen". Namelijk door middel van de aanduiding "*specifieke vorm van wonen – permanente bewoning*" opgenomen. Hiermee is bepaald dat permanente bewoning van die recreatiewoningen is toegestaan (einde citaat). Bovendien wordt (elders) vermeld dat hierover overleg met de provincie heeft plaats gevonden. Wat is hierover met de provincie besproken en - in het verlengde van voorgaande – wat is nu de aard c.q. de wettelijke basis van deze in het plan op te nemen rechten? En als dit gedoogrechten zouden zijn, is dit dan wel in overeenstemming met de jurisprudentie van de RvS ? .

4. Inspraak en wijze van argumentatie..

Gemeente Dalfsen geeft blijk van het feit dat zij ingezetenen bij het beleid wil betrekken. Dat is een nobel en democratisch streven maar dan moet de overlegcultuur van de overheid in het algemeen m.b.t. bepaalde beleidsgebieden, zoals o.a. hier aan de orde, dit wel toelaten. In het onderzoek en met name meer wetenschappelijk onderzoek gelden bepaalde criteria die ervoor garant moeten staan dat de conclusie (waarmee een voornemen of beslissing wordt onderbouwd), op een juiste en geldige wijze tot stand komt. Kort samengevat komt het erop neer dat het uitgangspunt (de premisse) juist is, d.w.z. in overeenstemming met de reële omstandigheden en dat men via een logische en consequente analyse (redenering) tot de juiste gevolgtrekking komt. Het klinkt wat afstandelijk maar het zou eigenlijk alledaags moeten zijn. bij o a de bepaling van mening en zienswijze. Wat mij nu al lange tijd opvalt is dat zodra het over 'recreatiewoningen' en 'recreatieterreinen' gaat dit grondbeginsel onmiddellijk wordt losgelaten. Rosengaardeweg is een 'recreatieterrein' waarin 'recreatiewoningen' staan' Meer dan tachtig procent van Nederland zal het waarschijnlijk gewoon zien als een leuke woonbuurt, maar daarover is verder geen enkele twijfel of discussie mogelijk. Wat in wezen gebeurt is dat een vooraf bepaalde definitie als premisse wordt gekozen en dat de hele redenering niets anders is dan een bevestiging van dit gekozen uitgangspunt. In wezen het prototype van een z.g. cirkelredenering. Kan erg indrukwekkend overkomen maar stelt aldus in wezen niks voor. Het hebben van Inspraak is in zo'n geval op elk overheidsniveau een lege doos. Dit zou alleen anders zijn als men bereid zou zijn tot een reële evaluatie van het uitgangspunt zoals dit bij andere aangelegenheden wel gebruikelijk is.

Ook bij gewone huizen, waar wordt gekeken naar aard van de bouw, ligging, huidige en voormalige functie etc. En op die basis komt men dan tot een redelijke en evenwichtige regelgeving. Waarom zou juist deze materie daarop een uitzondering moeten vormen? Als het CPB in zijn MEV uitgaat van een groei van anderhalf procent in het afgelopen jaar terwijl deze in werkelijkheid minder dan een half procent bedraagt, dan wordt zo'n rapport door niemand serieus genomen en wordt de opsteller ter verantwoording geroepen. Maar zodra het over zomerhuizen of recreatiewoningen gaat gelden ineens andere regels. Bizar eigenlijk.

Wat zijn de gevolgen van het hier bedoelde beleid. Ik heb deze in een eerdere notitie al uitvoerig besproken en zal dit niet herhalen. Wel wil ik graag n.a.v. een recente nota over handhaving nog enkele opmerkingen maken vooral ook wat de maatschappelijke gevolgen betreft. Handhaving is tenslotte het oorzakelijk gevolg van een bestemmingsplan. Ik kreeg de indruk dat men wel erg licht voorbij gaat aan het feit dat bij vaststelling en publicatie van de nota eigenaren, doorgaans gewone mensen die hun verdiende spaarcenten daarin hebben geïnvesteerd, de waarde van hun huis drastisch zullen zien dalen. Dat heeft niets te maken met de wijze van wonen of een eventuele schuldvraag. Het is het simpele gevolg van het feit dat de huizen minder aantrekkelijk worden voor potentiële kopers. Dat hakt er behoorlijk in en of dat over vijf jaar anders zal zijn lijkt me zeer de vraag gezien het te verwachten aanbod.

5. Slotopmerking

In de brief van de afdeling Ontwikkeling en Grondzaken (bijlage 2) wordt een belangenafweging gemaakt i.v.m. mijn reactie op het voorontwerp. Ik kan daar mee akkoord gaan maar heb wel gevraagd om het omschreven uitgangspunt in het ontwerp bestemmingsplan op te nemen. Ik stel vast dat dit nog niet is gebeurd.

Met hoogachting en vriendelijke groet,

J.H. Scholten

Rosengardeweg 47,
7722 PT Dalfsen,
Tel. 434885 E-mail: johanneshscholten@hetnet.nl

VERZONDEN 10 JULI 2013

De heer J.H. Scholten
Rosengardeweg 47
7722 PT DALFSEN

Uw brief/kenmerk:	Ons kenmerk: UIT13-07256	Inlichtingen bij: de heer Lammertsen	Doorkiesnummer: (0529) 48 82 35
Onderwerp: zienswijze ontwerp bestemmingsplan recreatieterreinen en- woningen in Dalfsen		Zaaknummer: Z08721	Datum: 4 juli 2013

Geachte heer Scholten,

U heeft een zienswijze ingediend tegen het "Bestemmingsplan recreatieterreinen en recreatiewoningen gemeente Dalfsen". Uw reactie heeft geen aanleiding gegeven om het bestemmingsplan aan te passen. Korthedshalve verwijzen wij u hiervoor naar de bijgevoegde Nota van Zienswijzen en kennisgeving. Uw reactie is verwerkt onder nummer 4.

Het vastgestelde bestemmingsplan "recreatieterreinen en recreatiewoningen gemeente Dalfsen" ligt van donderdag **11 juli 2013 tot en met 22 augustus 2013** ter inzage bij de receptie van het gemeentehuis in Dalfsen en bij de servicepunten in Nieuwleusen en Lemelerveld. De terinzagelegging wordt tevens gepubliceerd op de gemeentelijke informatiepagina van KernPUNTEN in het plaatselijk weekblad De Oprechte Dalfser Courant, de Staatscourant en op onze website: www.dalfsen.nl.

Tijdens deze termijn kunnen belanghebbenden die het niet eens zijn met dit besluit en die tijdig hun zienswijze hebben ingediend en belanghebbenden die redelijkerwijs niet in staat zijn geweest tijdig een zienswijze in te dienen beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Voor het behandelen van een beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan treedt in werking met ingang van de dag na die waarop de beroepstermijn afloopt. Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking. Degene die beroep instelt kan daarnaast een verzoek om voorlopige voorziening (schorsing) indienen bij de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Indien tijdens de beroepstermijn een verzoek om voorlopige voorziening wordt ingediend bij de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt de werking van het besluit opgeschort totdat op dat verzoek is beslist.

Heeft u vragen, aarzel dan niet contact op te nemen met de afdeling Ontwikkeling en Grondzaken. De naam van de behandelend ambtenaar staat boven in deze brief vermeld.

Informatie

Heeft u nog vragen over deze brief? Neemt u dan contact op met H. Lammertsen door te bellen met (0529) 48 82 35 of een e-mail te sturen naar h.lammertsen@dalfsen.nl (vermeld het zaaknummer dat bovenin de brief genoemd wordt).

Met vriendelijke groet,

namens burgemeester en wethouders van Dalfsen,

A.C.D. Spies
hoofd afdeling Ontwikkeling en Grondzaken

VERZONDEN 10 JULI 2013

De heer J.H. Scholten
Rosengardeweg 47
7722 PT DALFSEN

Uw brief/kenmerk:

Ons kenmerk:
UIT13-07256Inlichtingen bij:
de heer LammertsenDoorkiesnummer:
(0529) 48 82 35

Onderwerp:
zienwijze ontwerp
bestemmingsplan
recreatieterreinen en-
woningen in Dalfsen

Zaaknummer:
Z08721Datum:
4 juli 2013

Geachte heer Scholten,

U heeft een zienswijze ingediend tegen het "Bestemmingsplan recreatieterreinen en recreatiewoningen gemeente Dalfsen". Uw reactie heeft geen aanleiding gegeven om het bestemmingsplan aan te passen. Korthedshalve verwijzen wij u hiervoor naar de bijgevoegde Nota van Zienswijzen en kennisgeving. Uw reactie is verwerkt onder nummer 4.

Het vastgestelde bestemmingsplan "recreatieterreinen en recreatiewoningen gemeente Dalfsen" ligt van donderdag **11 juli 2013 tot en met 22 augustus 2013** ter inzage bij de receptie van het gemeentehuis in Dalfsen en bij de servicepunten in Nieuwleusen en Lemelerveld. De terinzagelegging wordt tevens gepubliceerd op de gemeentelijke informatiepagina van KernPUNTEN in het plaatselijk weekblad De Oprechte Dalfser Courant, de Staatscourant en op onze website: www.dalfsen.nl.

Tijdens deze termijn kunnen belanghebbenden die het niet eens zijn met dit besluit en die tijdig hun zienswijze hebben ingediend en belanghebbenden die redelijkerwijs niet in staat zijn geweest tijdig een zienswijze in te dienen beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Voor het behandelen van een beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan treedt in werking met ingang van de dag na die waarop de beroepstermijn afloopt. Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking. Degene die beroep instelt kan daarnaast een verzoek om voorlopige voorziening (schorsing) indienen bij de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Indien tijdens de beroepstermijn een verzoek om voorlopige voorziening wordt ingediend bij de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt de werking van het besluit opgeschort totdat op dat verzoek is beslist.

Raadhuisstraat 1
Postbus 35, 7720 AA Dalfsen
T (0529) 48 83 88
F (0529) 48 82 22
E gemeente@dalfsen.nl
I www.dalfsen.nl

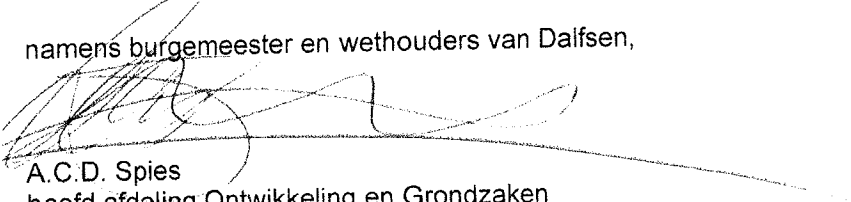
Heeft u vragen, aarzel dan niet contact op te nemen met de afdeling Ontwikkeling en Grondzaken. De naam van de behandelend ambtenaar staat boven in deze brief vermeld.

Informatie

Heeft u nog vragen over deze brief? Neemt u dan contact op met H. Lammertsen door te bellen met (0529) 48 82 35 of een e-mail te sturen naar h.lammertsen@dalfsen.nl (vermeld het zaaknummer dat bovenin de brief genoemd wordt).

Met vriendelijke groet,

namens burgemeester en wethouders van Dalfsen,

A.C.D. Spies

hoofd afdeling Ontwikkeling en Grondzaken

- waarop de gemeenteraad een besluit neemt over de vaststelling van het bestemmingsplan is dit handhavingsbeleid bekend en bekendgemaakt.
2. Het is altijd de bedoeling geweest dat er één bestemmingsplan voor recreatieterreinen en recreatiewoningen wordt gemaakt. Het gebied aan de Rosengardeweg was een "pilot". Het is niet ondenkbaar dat in de toekomst alle recreatieterreinen en recreatiewoningen in het Bestemmingsplan Buitengebied Dalfsen worden geregeld.
 3. Het Beeldkwaliteitplan is een aanvulling op het welstandsbeleid van de gemeente Dalfsen. Wij vinden het belangrijk dat er aandacht wordt besteed aan ruimtelijke kwaliteit. Daarom is in het Beeldkwaliteitplan een streefbeeld opgenomen voor de terreinen en recreatiewoningen. Als er een omgevingsvergunning wordt aangevraagd zal ook aan het Beeldkwaliteitplan worden getoetst.
 4. Uit de pilot over het Bestemmingsplan Rosengardeweg concluderen wij dat er drie groepen bewoners van een recreatiewoning zijn:
 - a. De eigenaren/bewoners die beschikken over een objectgebonden gedoogbeschikking die permanent in de recreatiewoning mogen wonen. De juridische positie van de eigenaren/bewoners wordt in het bestemmingsplan geregeld en wordt daardoor sterker. Dit geldt ook voor uw woonsituatie;
 - b. De bewoners die kunnen aantonen dat ze op 31 oktober 2003 in de recreatiewoning woonden, kunnen een persoonsgebonden omgevingsvergunning aanvragen (als de recreatiewoning voldoet aan een aantal eisen, zoals Bouwbesluit, milieuwetgeving en de recreatiewoning moet buiten de EHS liggen);
 - c. De groep bewoners die niet behoort tot categorie a of b, bewoont de recreatiewoning onrechtmatig. Hiervoor zal handhavingsbeleid worden vastgesteld

In maart 2013 zal het ontwerpbestemmingsplan recreatieterreinen en recreatiewoningen ter visie worden gelegd. Als u het met dit ontwerp niet eens bent kunt u een zienswijze indienen bij de gemeenteraad.

Informatie

Heeft u nog vragen over deze brief? Neemt u dan contact op met H. Lammertsen door te bellen met (0529) 48 82 35 of een e-mail te sturen naar h.lammertsen@dalfsen.nl.

Met vriendelijke groet,

namens burgemeester en wethouders van Dalfsen,

A.C.D. Spies
hoofd afdeling Ontwikkeling en Grondzaken

Productie 5

Dalfsen, 26 maart 2013

Gemeente Dalfsen,
Afdeling Ontwikkeling en Grondzaken,,
Postbus 35,
7720 AA Dalfsen.

Uw kenmerk: UIT13-05130 Zaaknummer. 204999

Geachte mevrouw, mijnheer,

Ik dank u voor uw uiteenzetting in uw brief van 26 02, verzonden op 07.03, met bovenstaande verwijzing.

Aangezien ik van de Griffie had vernomen dat mijn notitie, zijnde een reactie op het voorontwerp bestemmingsplan recreatieterreinen etc., als ingekomen stuk geagendeerd stond voor de raadsvergadering van 25 maart, heb ik gewacht met deze beantwoording tot duidelijk was of hierover in de vergadering nadere opmerkingen zouden worden gemaakt.

1. Aard procedure voorontwerp en datum.

Ik zou hierbij willen verwijzen naar de uitgebreide toelichting bij de invoering van de huidige WRO per 01.07.08. Hieraan ontleen ik dat de ONTWERPfase van een bestemmingsplan wettelijk geregeld is en daarbij ook voor de z.g. zienswijzen sprake is van toepassing van een deadline (fatale datum). En dat door de wetgever de VOORONTWERPfase wordt gezien als een belangrijke mogelijkheid om het ONTWERP zo goed mogelijk af te stemmen op de inzichten van hierbij betrokken burgers en organen c.q. organisaties. En dat aan de gemeenten alle ruimte is gelaten om dit op eigen wijze te organiseren en in te richten. In een bepaalde context komt zelf het advies voor *'dat de inhoud belangrijker is dan de vorm', een richtlijn die mij wel aansprak*. Dit houdt in dat één en ander per gemeente kan verschillen en in het algemeen wordt in de toelichting op de wet daarbij verwezen naar de gemeentelijke inspraakverordening. Wat mij in deze verordening van Dalfsen opviel was dat onder art.2 sub 2 de inspraak in de VOORontwerpprocedure van bestemmingsplannen niet wordt vermeld. Ik neem aan dat er vanuit is gegaan dat de wet daartoe zou verplichten, maar gezien de eerder genoemde verwijzing, kan men zich m.i. terecht afvragen of dit wel een logische en juiste veronderstelling is.

Hoe het ook zij, het lijkt mij, ook afgezien hiervan, duidelijk dat het aan het inzicht van uw gemeente is om te bepalen of u in het aanstaande ontwerp met de inhoud van een reactie op het voorontwerp rekening wenst te houden. En dat de door u gehanteerde datum in die zin geen wettelijk geregelde fatale datum is, maar een door uzelf vastgestelde tijdlimiet, waardoor u niet dwingend de verplichting krijgt opgelegd om mijn reactie door te schuiven naar een mogelijke zienswijze in de ontwerpfase. M.a.w. een kwestie van opportuniteit. Maar ook afgezien van een formele benadering lijkt het praktisch gesproken zeer onaannemelijk dat iemands (voortschrijdend) inzicht en de mogelijkheid om overeenkomstig hiermee rekening te houden door een dergelijke datum zou (moeten) worden beperkt.

2. Belangenafweging.

In uw gemeentelijke inspraakverordening komt wat de te volgen procedure betreft (art.4) een verwijzing voor naar afdeling 3.4 Awb. Ik meen te mogen veronderstellen dat de door u in uw brief gemaakte belangenafweging hierdoor is geïnspireerd.

Ik meen dat men hierin een bevestiging kan zien van mijn eerdere stelling n l dat het aan u is om af te wegen, dus om te bepalen, wat u met deze informatie wenst te doen. Wat het door u vermelde uitgangspunt van deze afweging betreft ga ik ervan uit dat dit in de verdere ontwikkeling van dit bestemmingsplan zal worden opgenomen.

3. Inspraak

Voorgaande overwegingen kunnen, wat de inhoud en strekking van uw brief betreft, volgens mij slechts tot de conclusie leiden dat u mijn notitie inhoudelijk onvoldoende relevant vindt om er in het te formuleren ontwerp rekening mee te houden. Het lijkt mij evident dat de gemiddelde burger geneigd is daaruit af te leiden dat dan het daarna indienen van een overeenkomstige zienswijze in de ontwerpfase weinig zinvol zal zijn. en tot slechts een formele afhandeling zal leiden: immers de merites zijn al gewogen en te licht bevonden. Zou toch sprake zijn van een wijziging dan moet men achteraf dingen gaan doen die men vooraf efficiënter en met minder inspanning en gedoe had kunnen regelen. Er is weinig fantasie voor nodig om in te zien dat een organisatie daartoe niet gemakkelijk geneigd zal zijn en dat de bestuurlijke praktijk uitwijst dat in dit stadium er weinig flexibiliteit meer blijkt te zijn om hierin nog echte aanpassingen door te voeren. Vandaar ook de aandacht van de wetgever voor een praktisch gestructureerde opbouw van de inspraak.

4. Mogelijke consequenties

In dit geval zou dit praktisch wel tot, naar algemeen oordeel, bijzondere situaties leiden. Als ik dit met een kort voorbeeld nader mag toelichten: Ik heb in mijn betoog a d h v. feitelijke gegevens een aantal argumenten aangevoerd waarom het niet logisch is en geen aanbeveling verdient om bestemmingsplan Rosengardeweg onderdeel te maken van een totaalplan incl. campings. In uw brief worden deze argumenten niet specifiek weerlegd, maar bestaat uw motivering uit de constatering dat *'het altijd de bedoeling is geweest dat er één bestemmingsplan voor recreatieterreinen en recreatiewoningen wordt gemaakt'*. Ik zou hierbij geneigd zijn om op te merken: "verklaar u nader". Wiens bedoeling is dit geweest? En wanneer geformuleerd en o g v welke beweegredenen? En is daarbij toen al rekening gehouden met de zich later voordoende ontwikkelingen. Dit laatste is vooral relevant als men bedenkt dat de gemeenteraad **het** door de wet aangewezen orgaan is om in zaken van ruimtelijke ordening uiteindelijk te beslissen en dat deze Raad het bestemmingsplan Rosengardeweg als afzonderlijk plan had vastgesteld. Hoe verdraagt zich dit dan met deze oorspronkelijke bedoeling? Ik meen dat men moet concluderen dat op deze wijze geformuleerd hier geen sprake is van een steekhoudende motivering. Toch bestaat thans de indruk dat dit alle andere argumenten aan de kant zal schuiven. Heeft het in zo'n geval voor een ingezetene dan nog wel zin om zijn argumenten naar voren te brengen?

5. Handhaving

Ik heb bij mijn weten niet betoogd dat handhaving (formeel) onderdeel van dit bestemmingsplan zou zijn.

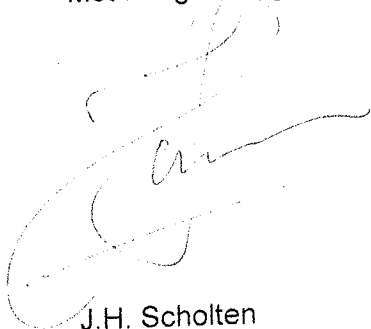
Wel was ik ervan uitgegaan dat de Raad, mede namens de betreffende burgers die hij democratisch gezien toch ook vertegenwoordigt, bij de beoordeling van het plan, reeds voordat het ontwerp definitief is afgerond, zou willen weten hoe het zal worden toegepast en wat de consequenties incl. mogelijke kosten daarvan zullen zijn.
Wellicht mijnerzijds een wat simpele veronderstelling.

Ik zou het hierbij willen laten. De andere genoemde onderwerpen bevatten voor mij geen nieuwe gezichtspunten anders dan wat ik in mijn notitie reeds heb verwoord.

Om te besluiten zou ik willen opmerken dat ik mijn reactie op het voorontwerp ook heb gericht aan de leden van de gemeenteraad omdat de WRO erin voorziet dat zienswijzen op het ontwerp aan de Raad dienen te worden verzonden en dat reacties op het voorontwerp m.i. zijn te beschouwen als een wezenlijke preludering op hoe het ontwerp eruit gaat zien.. Als zodanig heb ik gemeend van deze brief tevens opnieuw een afschrift aan de Raad te moeten richten.

Ik dank u zeer voor uw aandacht.

Met hoogachting en vriendelijke groet,

J.H. Scholten

7722 PT – 47

E-mail: johanneshscholten@hetnet.nl

C.c. - Het college van Burgemeester en wethouders.(per e-mail)

-Leden van de gemeenteraad (per e-mail)